

"EVANGELISK LUTHERSK NETTVERK"

Dag Jørgen Høgetveit; Mai 2012.

Fem organisasjoner / kirkesamfunn har dannet "Evangelisk Luthersk Nettverk" (ELN). Hertil har de fem's ledere levert en skriftlig redegjørelse (Dagen 14.05.12), herunder netteverkets "Grunnlagsdokument" (GD).

"Ved å stå sammen offentlig <altså åpent, synlig,> vil vi gi folket vårt opplevelsen av å være i troens og Jesu kirkes sentrum og ikke i marginene, og opplevelsen av samling framfor fragmentering." (GD.2.Formål.) Videre ønsker man bidra til "å gi opplevelse av å stå i et stort og voksende fellesskap." (GD.6.Økumenisk horisont.) Opplevelse, opplevelse, opplevelse.

"Nettverket vil løfte fram Joh.17,21 om å være ett for at verden skal tro." (GD.2.Formål.) Jesu bønn for enhet finnes fem ganger i Joh.17,11.21-23; "enhet i tro" Ef.4,13. Slik "enhet" ér; er i en bestemt tro; slik "enhet" fremkommer ikke ved f.eks. "å løfte blikket i en større internasjonal og økumenisk sammenheng" (GD.6. Økumenisk horisont), men ved at "Ordet er dig nær... troens ord, det som vi forkynner" (Rom.10,8). "Og det er han som gav oss nogen til apostler, nogen til profeter, nogen til evangelister, nogen til hyrder og lærere, forat de hellige kunde bli fullkommengjort til tjenestegjærning, til Kristi legemes oppbyggelse" (Ef.4,11-12), men hold "øie med dem som volder tvedrakten og anstøtene imot den lære som I har lært, og gå av veien for dem" (Rom.16,17). "Lærere", "lære":

"Evangelisk luthersk nettverk ... samles på en plattform av tillit til Bibelen som Guds åpenbarte og pålitelige ord til oss under forpliktelse av alt den fastholder om kristen tro og kristent liv." (GD.1.Plattform.) Plattformen er (egen) tillit; "Bibelen" er "Guds ... pålitelige ord", man er forpliktet "av alt den fastholder om ...". "... alt den ..." reiser spørsmålet om det (evt.) øvrige, og vi er herved muligens over i GD's neste setning:

"Partene står sammen i respekt for saker som vi tradisjonelt har noe ulikt syn på, særlig knyttet til embetssyn og tjenstedeling mellom kjønnene." (GD.1.Plattform.) "... sammen i respekt for saker", "respekt for saker ... vi ... har ... ulikt syn på". Et "grunnlagsdokument" er vurdert; Når presisjonen i ELF's GD's "plattform" er laber, må det antas tilsiktet.

"...særlig ... tjenstedeling mellom kjønnene". Da man i 2008/2009 "drøftet" "behovet for et slikt kirkelig nettverk", var "Bakgrunnen ... Den norske kirkes ... vedtak i 2007 om å åpne for homofilt samlevende i vigslende stillinger." "Vi som står bak dette har en felles forståelse av at den nye læren som aksepterer homoseksuelt samliv, splitter kirken." Enn så lenge. "Den argumentation, adskillige har gjort brug af i debatten om homofili og kirkelig velsignelse av homofile parforhold, har mange slående lighedspunkter med den argumentation, vi gang på gang har set eksempler på i debatten om kvindelige præster og det bibelseke syn på forholdet mellem mand og kvinde og deres respektive plads og funktion i hjem, menighed og samfund. Det er samme tolkningsprincip, som ligger til grund, når man i begge tilfælde søger at komme uden om den ligefremme historiske og bogstavelige mening med de bibelske udsagn og at bortforklare deres bevidnelse af Guds

skaberordnings blivende gyldighet i hjem, menighed og samfund gennem hævdelisen af, at de blot er tids- og kulturbestemte forskrifter, der ikke længere er forpligtende for os under vor tids ændrede tankemåde, samfundsforhold og dertil svarende kønsrollermønstre."

"Men har man først givet efter for tidsåndens pres og antaget dette tolkningsprincip i relation til Bibelens syn på forholdet mellem mand og kvinde og i spørgsmålet om vor forpligtethed på de apostoliske forskrifter angående deres respektive plads i hjem, menighed og samfund, er det en illusion at tro, at man siden hen har noget værn at stille op mod den undergravning af Guds Ords overbevisende og forpligtende myndighed i hjerte og samvittighed, der gør sig gældende også på så mange andre punkter i både læremessig og etisk henseende."

"Adskillig av det, som er fremført i den kirkelige debat om disse spørgsmål, har samtidig vist, at uenigheden ikke kun dreier sig om disse enkeltspørgsmål og forskellig tolkning af de bibelske udsagn herom. Nej, den har i mangfoldige tilfælde sin dybereliggende årsag i en fundamentalt forskellig gudstro og kristologi, der hænger uløseligt sammen med en lige så grundlæggende forskellig opfattelse af forholdet mellem "Guds Ord" og "Skriften", mellem Det gamle Testaments "gudsbillede" og Det nye Testaments "gudsbillede", mellem "Kristus" og "Skriften" og mellem lov og evangelium." (Vigilius, N.O.; Hvad er vort budskab?; Dansk Bibel-Institut, 1991, s.50.54.)

"De teologiske utfordringene i Norge gjør det nødvendig å løfte blikket i en større internasjonal og økumenisk sammenheng." (GD. 6.Økumenisk horisont.) Gitt tilstanden som i varierende grad preger de her aktuelle "lutherske" organisasjoner/kirkesamfunn, er dette en ventelig orientering.

De "teologiske utfordringene i Norge" tilsier nå som alltid Skriften; "ett er nødvendig".

Veien frem er veien tilbake til "Skriften alene", det lutherske derivat av Skriftens selvvitnesbyrd. Herunder kan man hverken forholde seg indifferent til bibeloversettelse eller tro at dagens bibel-"oversettere" endelig har "funnet opp kruttet". Skriften forplikter; ikke på "alt den fastholder om kristen tro og kristent liv", men på alt. Når Skriftens vitnesbyrd er at noe er "pålagt inntil" (Heb.9,10), da er det "pålagt inntil". Når Skriftens vitnesbyrd er "tillater ikke" (1.Tim.2,12)(úten "inntil" og sogar motsatt: begrunnet i det blivende hvorved all evt. tvil om vedblivende gyldighet skulle være parkert (v.13-15)), da er det "tillater ikke".

Det gjelder de aktuelle organisasjons-/kirkeledere som det gjelder dem de "Sikte"r på gi "pastoral oppfølging", at "Dersom I blir i mitt ord, da er I i sannhet mine disipler, og I skal kjenne sannheten, og sannheten skal frigjøre eder." (Joh.8,31-32.)

ELN vil "ved de regionale og nasjonale samlingene... bruke aktivt kompetanse fra teologiske høgskoler i Norge." Gad vite hvilke, om formålet skal være bibelsk tro.

Vil man absolutt "løfte blikket i en større internasjonal ... sammenheng", kan man f.eks. blikke over på The Lutheran Church - Missouri Synod's interne opprydning etter flere tiår under innflytelse fra den høyere kritikks surdeig og presumtivist velmenende,

mulig blinde ledere, inntil President Harms i 1969 "was voted out of office and Dr. J.A.O. Preus was elected in his place" (Lindsell, H.; The Bible in the Balance; The Zondervan Corp., 1979, s.259).

3

Ingen "godvårshistorie"; ved "klimaks" i 1974 "Only five professors remained" ved Concordia Theological Seminary i St. Louis (s.267).

"Dr Harms took over the presidency from Dr. Behnken in 1962. He was himself orthodox in his own theological convictions but he disregarded what his predecessor had learned in the school of hard knocks, and he did his best to reassure the constituency that all was well in Missouri." (s.258.)

"It is clear that the Biblical Principle in the Missouri Synod crumbled under pressure from the historical-critical approach, which was naively mistaken simply for objective scholarship.... after World War I the historical-critical principle began to conquer the leading Lutheran seminaries, first in the ULC and later in the ALC. Denial of the old doctrine of inspiration and inerrancy came to be tolerated in the Missouri Synod largely because Lutheran union received top priority." (s.248-249; Lindsell siterer prof. K.E. Marquart.)

"No mistake should be made about the focal point of the battle in the Missouri Synod. It centered in its professors in its colleges and seminaries who subscribed to the Augsburg Confession while teaching that which contradicted its doctrines. Men like Dr. Tietjen <(President ved Concordia Theological Seminary)> could swear on a stack of Bibles that they believed the Bible to be the infallible Word of God, but this did not keep them from teaching what the Bible does not allow. And this situation had its beginnings in the acceptance of the historical-critical method which ripped the Bible to shreds." (s.251-252.)

Og Lidsell siterer Dr. J.A.O. Preus; "The case now lies before the church. It is evident that the use of the historical-critical method has brought about changes both in our doctrinal stance, our certainty, and our attitudes toward doctrine. It is becoming clear that we have two theologies. With the influential position the Seminary holds in the church, its views will prevail unless the Synod direct otherwise and sees to it that its directives are implemented." (s.263.)